

40 éve a Hódmezőgazda szolgálatában

Az ember, amit csinál, abban bízni kell, de a kiállítás sikere minden elképzelést túlszárnyalt – mondta el lapunknak Hós János. A Hód-Mezőgazda Zrt. műszaki és beruházási igazgatója a kezdetek óta kulcsszerepet játszik az Alföldi Állattenyésztési és Mezőgazda Napok szervezésében. Szerinte a siker titka, hogy a munkát belső emberek végzik. A cég minden dolgozója kap valami feladatot, így a rendezvényt teljesen magukénak érzik.

Ezek szerint a kezdetektől részt vesz a kiállítások szervezésében?

Igen. Egy futballpálya volt a tangazdaságban, ami köré álmodta meg az akkori vezetés, Fekete Balázs, Újvári Tibor és Egyed Béla az Alföldi Állattenyésztési Napokat. A szerfás, nádtetős férőhelyek építését tavasszal rohammunkában kezdtük meg, hogy ősre, a kitűzött időpontra elkészüljön. A mostanihoz képest nagyon szerény körülmények között szerveztük meg az első kiállítást. Később Szent György napra, a kihajtás idejére tették át a kiállítás időpontját.

Mikor került a Hód Mezőgazda Zrt.-hez?

A Budapesti Műszaki Egyetem Járműgépész szakán végeztem 1979-ben mint gépészmérnök. Akkoriban a kiírt pályázatok szerint lehetett elhelyezkedni, ahol munkahely volt az országban, oda kellett menni. Édesapám a Hódmezővásárhelyi Állami Gazdaságban dolgozott, és a vezetőség támogatta, hogy ösztöndíjas lehessenek. Művezetőként a központi gépműhelyben dolgoztam 3 évig, 60-70 ember munkáját szerveztem, majd a szállító üzemegységhez kerültem, ahol 2 év után üzemvezetőnek neveztek ki. Ekkor már 120 ember feladatait koordináltam, több kitüntetéssel is kaptam. Később a rendszerváltáskor megalakult Vállalati Tanács elnöke lettem. Az volt a legmagasabb közjogi funkcióm a cégnél. 1989 után a vállalat élére Egyed Béla került. Ő nevezett ki a Hódmezőgazda Zrt. Gépesítési és Szolgáltatási Osztályának vezetőjévé. Kis idő után műszaki és beruházási igazgató lettem, és azóta ebben a beosztásban dolgozom az év végével esedékes nyugdíjba vonulásomig. Ennél a vállalatnál töltöttem egész életemet. 11 éves koromtól, nyaranta vízhordóként dolgoztam a gazdaságban. Jól éreztem magam itt, 4-5 éves ciklusokban mindig tudtam egyet előre lépni a ranglétrán, anyagilag és emberileg is megbecsültek.

Ilyen biztos a "háterszága" is?

1981-ben házasodtam, és az első feleségemmel élek együtt azóta is. Nejem óvónő, és 3 gyermekkel, Jánossal, Mátéval és Koppánnal ajándékozott meg. Felnőtt a feladathoz, és el-
lensúlyozni tudta a sok férfit a családjában. A legnagyobb fiunk 32 éves, míg a "kicsik" 28 és 27 évesek. Mindhárman Magyarországon dolgoznak, és az apjuk szakmáját választották, úgy látszik, tudtam valamilyen mintát adni. Míg picik voltak, amikor csak tehetjük, jöttek velem a munkába traktorozni, kombájozni. A szántóversenyekre feleségem is csatlakozott, akit nem érdekelt annyira ez a "fiús" szabadidősport, de a családi programnak alávetette magát, mert az volt az események lényege, hogy együtt voltunk. Nekem a munkám a hobbim. Emellett igyekeztünk minden nyáron vagy ősszel néhány napot kirándulni. Mostanság kezdem újraépíteni a szabadidőmet, a cégben a felmentési időmet töltöm, megvan az utódom is, akivel több éve dolgozunk együtt. Fiatal-ember, nagyon agilis, jól veszi az akadályokat. Jó érzés, hogy jó kezekben hagyom a munkát.

Mi volt, illetve mi ma az Ön feladata?

Akkoriban műszaki és gépész kiállítók kizárólag állattenyésztéshez kapcsolódó technológiák kapcsán jelentkezhettek. Az én feladatom a kiállítási körülmények biztosítása volt. Évenként mindig fejlesztettük a kiállító területet, most is ezt tesszük. Nekem a működés feltételeit és az elhatározott fejlesztések megvalósítását kellett megszerveznem. Kezdetben lovakat, tejelő szarvasmarhákat, sertéseket és az azt kiszolgáló háttéripart mutatták be. Az első kiállításon a nádtetős, szerfás állattartó épületen kívül egy épített pavilon volt, majd a következő évben építettünk még egy 1700 m²-es, könnyűszerkezetes csarnokot. Amikor a díszter megvalósult, oda

Kútúrás
Crystal Drill KFT.
... a biztos víz forrása!

crystaldrillkft@gmail.com www.crystaldrill.hu
Érdeklődni: 30/915 65 88 vagy a 30/407 80 30 számon

Kis- és nagy mélységű ipari kutak
tervezése, engedélyeztetése, kivitelezése

Ivóvízes kutak, öntöző kutak fúrása

Régi kutak állapotfelmérése,
javítása, felújítása

Állattartó telepek, majorok vízellátása

Az ország egész területén!

szökőkút került, padokkal, virágládákkal. Ahogy a forrás rendelkezésre állt, úgy egyre több útra, elektromos hálózatra volt szükség. Így alakult ki a mostani kép, ami terveink szerint ezután is folyamatosan fejlődni fog a kiállítók és a rendezők jobbító javaslatai alapján.

Hogyan zajlik az előkészületben, a kiállítás ideje alatt, majd a végén a napi munka?

Ahhoz, hogy a kiállítás működjön, rengeteg feltételt kell biztosítani. Száznál több, többségében állatszállító kamion érkezik, azokat le kell rakodni, be kell állítani a helyükre, daru, rakodógép, targonca kell. Sok ember mozgósítása szükséges, hiszen a kiállító azért fizet, hogy ki legyen szolgálva, a látogató pedig azért, hogy ne kelljen sokat várni, mindent megtekinthessen és pozitív élményekkel távozzon. A kiállítás alatt fontos például az, hogy eső esetére legyen elég forgács és kavics teríték, ha valahol felüti a fejét a sár. A gépjármű forgalom irgalmatlan méreteket öltött. Az utóbbi években a 47-es úton Kishomokig feltorlódva álltak a sorok. A személyautók parkoltatása is embert próbáló. Nagy létszámú csapatot kell összefognom és irányítanom, amit minden évben akkurátusan meg kell szerveznem. A rendezvény végén jöhet a romok eltakarítása és a bontás. Kollégáimmal segítünk az elvonuló kiállítóknak. Ez annyiban könnyebb, hogy ez már nem határ-idős feladat, így kevésbé feszített ez a munka.

Mesélne egy emlékezetes történetet?

Utólag az élet megszépíti a dolgokat. Büszkén húzzuk ki magunkat rendezőtársaimmal és kollégáimmal, hogy ez a mi rendezvényünk. Sok kiállító, kereskedő, területi képviselő jelenik meg ebben a néhány napban. Történt egyszer, hogy a kiállítói esten tartózkodtunk többen, ettünk, ittunk, beszélgettünk. Hajnalban indultam haza, de az asztaltársaságunkban ketten azt mondták, ők még elmennek a városba szórakozni. Hazaérve lenémítottam a telefonomat, pihentem. Reggel 40 üzenet, nem fogadott hívások tömkelege várt azzal, hogy elloptak egy traktort a kiállítás területéről, amit mindenki fejvesztve keres. Rendkívül ideges volt a hangulat. A biztonsági őrök semmit sem észleltek, nem láttak semmit, csak azt, hogy a traktor eltűnt. A 150-160 lóerős gépre rá volt kapcsolva egy permetező

gép is. Mint kiderült, az asztaltársaságban ülő ember és partnere valóban elmentek még egy kicsit bulizni a városba, csak azt nem említették, hogy a terület hátsó részén egy sorompón át, egy traktorral indulnak, egyenesen a főterre. A Városháza környékén végigmentek a Hősök terén le a lépcsőn, mert utóbb követtük a nyomokat. Egész a Kertvárosban található szállásukig mentek. Kint is állt a traktor az udvarban másnap 10 óra magasságában, amikor a két delikvens még józanodott. Az őrző-védő kft. vezetője és mindenki raportra sorakozott a tulajdonos elé – hogyan lehetett elveszíteni egy ilyen traktort?! Kerestük, meglelt, visszavittük, nem történt semmi azon kívül, hogy jó nagy izgalmakat éltünk át!

Mi jelenti a legnagyobb kihívást?

Sok álmatlan éjszaka és izgalom mire a kiállítás végéhez érkezzünk. A legnagyobb kockázatot mindig az időjárás jelenti. Ha éjjel esik az eső, felázik a talaj, vájatok keletkeznek a fűben, sárban, akkor azt reggelre el kell takarítani. Másik nagy kihívás a hirtelen nagy meleg. Erre az utóbbi években igyekeztünk technikai megoldásokat beépíteni a zárt területeken, a klíma és hűtőeszközök beszerzését is én intézem. A hatósági ellenőrzések is komoly kihívást jelentenek: a munkavédelem, a NAV, a katasztrófavédelem, a mentők. Legyen oltóvíz, a vízcsapok működjenek, meglegyen ezeknek a felülvizsgálata, karbantartása és dokumentálása az előírások szerint. A terület elektromos ellátása is nagy felelősség. 2004 után a gépkiállítás nagy hangsúlyt kapott az új tulajdonos megjelenésével. Nagyobb átmérőjű csöveket, kábeleket, elosztókat kellett elhelyezni, hogy rendelkezésre álljon a megfelelő mennyiségű energia. Kezdetben 3 vételezési hely volt, aztán egyre nagyobb igény mutatkozott (kávéfőző, hűtő), elég komoly hálózati kiépítésre lett szükség. Minden évben bővítünk, mégis ez minden évben kevés! Egyre többen igénylik a vizet a standokhoz, és ha már ivóvíz van, akkor jön a csatornázás. Így épülnek egymásra a feladataim. Az elmúlt évben aszfaltozott utakat építettünk, és idén is jelentős fejlesztéseket hajtottunk végre. A kiállítást megelőzően egészen annak végéig megy a munka hajnaltól sokszor éjjelig.

Kiss Krisztina

